

Selles numbris:

- Margus Allikmaa - ühinemisest ja eesmärkidest
- AK 50, Rahvusringhääling 80
- Mälestusi olümpiamängudest Torinos
- Minu hea kolleeg - Tiia Teder ja Heidi Pruuli

Kui kõigile vajalik ETV – siis ikkagi kelle ETV?

Hiljuti ETV uue visiooni, missiooni ja pikaajaliste eesmärkide kallal ajusid ragistanud juhid lausa nurrusid, kui mõttetalgutel kordus üha uuesti ja uuesti loosunglik mõte, et ETV peab olema aastal 2011 kõigile vajalik, kirjutab ETV juhatuse esimees Ainar Ruusaar.

Soov olla kõigile hea ja tähtis on ju imearmas, selleks saamine aga pealtnäha sama ebareaalne, kui saata AK võtterühm juba eeloleval suvel Marsile. Me kõik tahame lapsest saati kõigile meeltemööda olla ja teame juba päris pisikesest peale, et kõigile ei saa meeltemööda olla. Mida ETV juhid siis ikkagi mõtlesid, rääkides kõigile vajalikust ETV-st?

Vajalik vaatajale, vajalik töötajatele, vajalik otsustajale

Paljud sotsiaalutoopiad – 16. sajandil tegutsenud Thomasso Campanella „Päikeselinn“ nende hulgas – olid ETV juhtide kombel üleüldise rahulolu valemite ja selle saavutamise võimalusi. Meie anname enesele täna selgelt aru, et vaadatavus ja rahulolu, hea palk ja kõrge motiveeritus, ei ole alati üksteisega seotud.

Seepärast tuleb kõigile vajalikuks olemiseks teha hea sisu võimalikult kättesaadavaks läbi erinevate kanalite ja püüda olulisi sihtrühmi läbi nendele suunatud programmi. Olla kasvõi mõne saatega, kasvõi kord nädalas, kasvõi ühes programmislotis noorte jaoks oluline, on

juba suur samm edasi.

Tõsi, sageli pole kõigile oluliseks olemise mõtestamine ainult meie probleem. Samamoodi on ETV-le ja kindlasti ka Eesti Raadiote avalikkuses kõrgendatud ootused, mis panevad meid vahetevahel raskete valikute ette. Sest neid, kes helistavad ja kirju saadavad teatega, et „kahe nädala pärast on metsapäev, millise saate te metsapäevast teete?“ on meie vaatajate hulgas päris palju. Aga metsapäeval metsapäevast saadet tehes ei pruugi me üldse vajalikud olla.

Me võiksime teha ühe saate õpetajatele ja ühe saate õpilastele ning sealjuures mõnuleda teadmises, et oleme avalik-õiguslikku missiooni ka nende huvirühmade osas täitnud, tegelikkuses aga kehitavad ükskõikselt õlgu nii õpilased kui õpetajad. Küll aga võiks ETV nende jaoks vajalikuks saada läbi „Kooli TV“ (tööpealkiri) projekti internetis, kus meie pakutav sisu saadete, pildialbumite, üksikute intervjuude jne näol oleks mitte ainult huvitav, vaid kohati ka mõödapääsmatult vajalik ja õpetajate-õpilaste elu lihtsustav. See „Kooli TV“ projekt on arendamisel ja ma loodan sellest väga palju. ETV kui meediaorganisatsioon ei saa vajalik olla ainult analoog-programmi saateid ja filme näidates.

ETV usaldusväärsus on jätkuvalt väga kõrge, kuid seda usaldusväärsus on mõne veaga lihtne kahandada. Esialgu oleme aga kohalikku ja üleilmalisust tasakaalus hoides suutnud usaldust kasvatada. Üheks vajalikuks saamise eelduseks on ETV võime

olla mobiilne sündmuste vahendaja, sõltumata sellest, kas need leiavad aset lähedal või kaugel. Vaataja jaoks on „siin ja praegu“ tunnetus oluline, mida näitab otseülekannete suur populaarsus mitte ainult spordivõistluste vahendamisel.

Vaataja hindab seda, kui ETV ajakirjanikud on teinud reportaazhe sõja- või loodusõnnetuste piirkondadest. Vaataja hindas ka ETV-s olnud selgitavate kommentaaridega otseülekandeid möödunud aastal 9. mail Moskvast, valimistulemuste kajastamisest ja paavst Johannes Paulus II matustest Vatikanist.

Äsja eetris olnud teatripäeva otseülekanne pälvis tunnustust. Ja muidugi töestasid ETV ja Eesti Raadio ennast viimase kurva, kuid enneolematult masstaapse riikliku tähtsusega sündmuse otseülekannet tehes. Meie panust märgati ja seda tunnustati. Otsustajad mõistsid, et ilma avalik-õigusliku ringhäälinguta või selle võimeka ning tänapäevase toimimiseta oluksid nad äärmiselt keerulises olukorras. Me töestasime täiesti ühiselt, et oleme riigile hädavajalik ja tõsine meediapartner ning sellest saadi aru.

Parim kõiges

Meie põhiülesanne on toota mitmekülgset sisu ja talletada Eesti elu kõige erinevamaid tahke, ka ebameeldivaid. Seejuures peame püüdma olla kõiges paremad – olla parim tööandja, vähemalt televisiooniturul, olla tehniliselt arengu vedur, luues töötajasõbraliku keskkonna, tõstes juhtimiskvaliteeti ning leides võimalusi arhiivi digitaliseerimiseks. Niimoodi on ETV-s tööl ainult parimad, kes annavad endast parima. Ideedest teostuseni.

Nüüd tekib teil arvatavasti tahtmine ironiliselt muiates viidata Campanella „Päikeselinnale“, mida ma ennist mainisin. Vaidlen vastu, kuna paljud sammud sellel maanteel nimega „olla vajalik ja parim“ on juba varasematel aastatel astunud. Mitu sammu edasi astume ka sellel aastal.

Teame kõik, et kui peame läbi kõndima 1000 kilomeetrit, siis ei jõua me ialgi selle pika tee lõppu, kui ei viitsi või siis ei julge teha esimest meetripikkust sammu. Seda enam, et me ei ole enam selle maantee alguses. **RH**

Tera siit, teine sealt

Eesti Raadio juhatuse esimees Margus Allikmaa kirjutab ühinemisest ja eesmärkidest

Ühinemisest

Neli kuud tagasi, eelmises artiklis, kirjutasin Eesti Raadio ja Eesti Televisiooni ühinemisest. Siis oletasin, et ühinemise aluseks olev seadus võetakse Riigikogus vastu 2006. aasta jooksul.

Täna oletan, et eelnõu võib hea õnne korral seaduseks saada 2007. aasta veebruaris. See omakorda tähendab, et meie saated võiksid uue organisatsiooni - Eesti Rahvusringhäälingu - sildiga varustatult eetrisse minna 2008. aasta jaanuarist.

Paraku võib seegi prognoos osutuda liialt optimistlikuks. Siinkohal tuleb muidugi tõdeda, et kultuuriminister on ilmutanud erakordset kavalust ja meid Ainar Ruussaarega seadust ettevalmistavast töögrupist välja arvanud. Tean omast kogemusest, et praktikud ainult segavad karjääri alustavate poliitikute hoogsaid mõttelende. Meie oleks seda hoogu kindlasti oma vastikult pragmaatilise jutuga pidurdanud. Hiljem, kogemustest õppinuna, mõistab ka kõige viletsam poliitik, et tuleb suhelda huvirühmade ja valdkonna ekspertidega ning saada nende toetus otsuste elluviimiseks. Praktikale toetus teooria on tugevam, ei muud.

Aga see teadmine tekib tasahilju ja lõppude lõpuks - kui ministri kavalus viib meid kiiremini eesmärgini, tuleb sellest ainult rõõmu tunda. Siinkohal paneks punkti ja tuleks teema juurde tagasi 2007. aasta alguses. Varem pole ilmselt põhjust.

Eesmärkidest

Seni aga ei tohi käsi rüppe lasta ja oodata. Vastupidi, tuleb rabeleda nii et "veri ninast". Mida tugevam on kumbki organisatsioon ühinemise hetkel, seda tugevam tuleb ka ühendatud organisatsioon. Ühendamise protsess ise on keerulisem ja läheb suuremate raginatega, nõrka tugevaga ühendada oleks lihtsam, aga see mis sünnib, saab olema elujõuline.

Nii teles kui raadios on viimastel aastatel püütud sõnastada organisatsiooni eesmäärke, vaieldud missiooni sõnastuse üle ja otsitud visiooni. On peetud ajurünnakuid, tehtud tööd gruppides ja kuulatud inspireerivaid loenguid. Kõik see on vajalik. Inimesed õpivad üksteist paremini tundma, paraneb omavaheline kommunikatsioon, omandatakse uusi ühiseid teadmisi, suureneb igaühe kaasatus jne.

Kokkuvõttes tähendab see organisatsiooni sotsiaalse kapitali kasvu. Eesmärgid

FOTO: EESTI RAADIO

Eesti Raadio juhatuse esimees Margus Allikmaa.

saavad selgemaks: ETV eesmärgid, Klassikaraadio eesmärgid, Vikerraadio eesmärgid jne.

Aga on olemas ka mõned universaalsed ja ajatud eesmärgid. Universaalsed selles mõttes, et kehtivad iga ellu jääda sooviva organisatsiooni suhtes ning ajatud, kuna nende täitmiseks ei määrata tähtaega (tähtaegade lahtrisse kirjutatakse märkus "pidevalt"). Eri organisatsioonid annavad neile eesmärkidele oma "tõlgenduse" ehk interpreteeringu.

Olen püüdnud kohandada neid avalikõigusliku ringhäälingu kohta käivaks ning jõudnud järgmise sõnastuseni:

Kuulaja/vaataja rahulolu. Peame kasutama iga võimalust, et uurida oma kuulajate/vaatajate ootusi ja analüüsima nende hinnanguid, kuulama arvamusi, liidreid, tajuma trende, mõistma avalikku huvi ja ootust ning vastavalt sellele oma programme häälestama. Äris räägitaks kliendi rahulolust, sest see on kõige kindlam garantii tulude kasvule. Meie puhul kehtib see samuti nagu äris, kuulajate/vaatajate rahulolu ja eelarvest eraldatavate vahendite hulga vahel on seos. Kes selles kahtleb, pole mõistnud avaliku teenuse olemust.

Suurem dünaamilisus. Vabadus kiirelt reageerida, valmisolek muutusteks, sh igaühe isiklik valmisolek teha täna asju teisiti kui eile. Väide, et alati on tehtud nii, välistab selle eesmärgi suunas liikumise.

Lõputu õppimine. Peame arendama professionaalseid oskusi ning omandama uusi teadmisi. Ainult kogemustest enam

ei piisa. Ja see ei ole ainult tööandja probleem või vastutus.

Arengut soosiv eelarve. Selle aluseks on meile usaldatud ressursside säästlik ning läbipaistev kasutamine ning kulutuste mõistlik efektiivsus. See ei tähenda kõikide valdkondade võrdset arendamist. Eelarve jagamine põhimõttel "kõigile natu-ke" ja reaalseid rahalisi võimalusi järjekindlalt ignoreerivate eesmärkide püstitamine on teod, mis välistavad mõistliku arengu.

Töötajate rahulolu. See tähendab motiveeritust, loominguist vabadust, ka lojaalsust ja uhkuse tundmist Eesti Raadio üle. See eesmärk on saavutatav alles siis, kui igale koosseisulisel töötajale jätkub tööd vähemalt viieks päevaks nädalas ja kaheksaks tunniks päevas. Parem, kui mõni tund tuleks isiklikust ajast lisaks võtta. See on tööandja probleem ning vastutus. Tööandja peab tagama olemasolevale tööle vastava arvu töötajaid. Kui ta seda ei suuda, on rahulolematuid alati rohkem kui rahulolevaid.

Pidev kasvamine. Kuulajate/vaatajate arvu kasv, turuosa kasv, lisaprogrammid, esmaste ja tsiteeritavate uudiste mahu kasv, uued meediateenused jne. Teades, et telekommunikatsioon ja meedia on kaks kõige kiiremini kasvavat majandusharu, tuleb meil teha kõik, et selle kasvuga kaasa liikuda. Iga päev tuleb tegeleda mõju suurendamisega, ainult see tagab mõju säilimise. Paigalseis tähendab marginaalseerumist või hullemal juhul hääbumist.

Aiman, et need punktid kõlavad esmapilgul loosunglikult ja sisaldavad ärritavaid väljaütlemisi, aga... Mõelgem koos ja rahulikult. Kas mõni neist eesmärkidest on mõttetu, liialt lihtne, võimatu, keeruline või lausa kahjulik? Või hoopis nii iseenesest mõistetav, et ei väärigi trükimusta? Tegelikult olen igasuguse tagasiside eest tänulik.

Isiklikult hindan iga Eesti Raadios toimuva sündmuse ja arengu põhjendatuks ehk positiivseks, kui see aitab täita ringhäälinguseadusest tulenevaid ülesandeid ja/või lähendab meid vähemalt ühele eelnevast kuuest eesmärgist. **ih**

Margus Allikmaa

Aktuaalne kaamera 50

1956. aastal 11. märtsil kell 19.30 algas Eesti teleuudiste ajalugu. Esimene uudistesaade "Nädala sündmuste ringvaade" oli juba peaaegu Aktuaalne kaamera, sest just selle nime all on vormistatud selle saate arhiividokumendid. Alates 25. märtsist 1956 oleme Aktuaalne kaamera ka avalikkuse jaoks, sest siis oli uudistesaade eetris juba teist korda ja oma õige nime all.

**Andres Kuusk
uudistetoimetuse juht**

Võttis veel pisut aega, enne kui 1958ndal aastal sai uudistesaadetest igapäevane nähtus. Mis on 50 aastat hiljem muutunud? Tegelikult ei midagi, olgugi, et me oleme globaalsemad kui kunagi varem. Veel 5 aastat tagasi olid otselülitused meie jaoks mida erakorralist, millest räägiti veel pikka aega. Täna teeme otselülitusi Bagdadist - New Yorgini ja vaataja on sellega harjunud. Naljaga pooleks ütles ülemus mulle, et ärge

kruttige latti nii kõrgele, pärast Bushi ja Putini intervjuerimist jääb üle veel ainult Osamat püüda. Aga nali naljaks. Me oleme jätkuvalt riigi kõige olulisem uudistevabrik. Meid vaadatakse, meid tsiteeritakse ja meid usaldatakse.

Hiljutise küsitluse järgi jäi ETV usaldusväärsus alla vaid presidendi institutsioonile. Vaieldamatult on suur roll selles just AK meeskonnal. Reitingud võivad tänases t i h e d a s konkurentsiolekorrast kõikuda, seda eriti nn. reporteristumise ajastul, aga see on nagu laastutuli. Põleb heleda leegiga ja kustub kiirelt. Aktuaalne kaamera võib küll vormiliselt eksperimenteerida, kuid sisult jääme konservatiivseks. Ent konservatiivsus ei tähenda hallust ja igavust, otse vastupidi.

Ka emotsioon on sama oluline kui nn suur uudis.

Isegi kui kogu meediaturg peaks mingil põhjusel korraga hulluks minema, on ikkagi AK see, kes räägib asjadest nii nagu need on. Ilma Aktuaalse kaamerata ei saa hakkama tegelikult ükski eestlane ja seda usaldust ei ole lihtne ära teenida. Selle taga on kümnete inimeste, oma ala tõeliste professionaalide, hea töö. Kuigi sellele ehk igapäev ei mõtle, teeme me ometi pidevalt ajalugu.

Meil on eetris 11 uudistesaadet päevas, eesti, vene ja viipekeeles. Kokku 1270 tundi toodangut aastas. Alates jaanuarist oleme me eetris 24 tundi ööpäevas ja uue meedia võimalused aitavad oluliselt parandada informatsiooni kättesaadavust. Oleme muutunud tõeliseks uudisteagentuuriks ja proovime seda vastust väärilt kanda. **RH**

Kolleegid Roald Johannson, Reet Harkmaa ja Tarmo Põldma jagavad Telekäijale vahetuid emotsioone ja kogemusi AK toimetuses töötamisest.

**Roald
Johannson
toimetaja**

**Minu värvikaim
elamus AK
toimetuses**

töötamisest.

Eks see AK-s töötamine ju värvikatest kogemustest ainult koosnebki. Töö võlu seisneb minu jaoks selles, et ma saan lugu teha üldjuhul nii, nagu mulle meeldib. Paraku ei ole see aga meeltemööda kõigile intervjueritavatele. Eriti elamusterohkeks muutuvad mu hommikud siis, kui mõni vihane poliitik mulle helistab ning ähvardab omaltpoolt teha kõik, et ma enam televisioonis ei töötaks. Siis ma muutun ise ka verbaalselt värvikaks.

Miks mulle meeldib AK toimetuses töötada?

Mäletan kui väikese poisina imetlesin Marite Kallasma, Urmas Oti ja Urmas Reitelmanni etteasteid AK diktoritena. Ma ei saa täna küll öelda, et oleksin jubedalt nende moodi tahtnud saada, ent ekraanitöö on mind alati köitnud. Ma arvan, et Eestis on vähe inimesi, kes ei tea, mida tähendab AK.

Hõlmab see ju endas pikaajalisi traditsioone ning juba üksnes seetõttu on mul au selles seltskonnas töötada.

Sünnipävasoov AK 50. juubeliks

Soovin noort kollektiivi, värvikaid lugusid ning jätkuvalt suurt auditooriumi!

**Reet Harkmaa,
arhiivi
vanemtoimetaja**

**Minu värvikaim
kogemus AK
toimetuses**

töötamisest.

Eks pikkade aastate vältel AK toimetuses mitmel ametipostil töötades ole juhtunud nii mõndagi. Mõned seigid ununevad, mõned aga jäävad erilisel meelde. Üks, mis praegu meenub puudutab masinakirjutajana töötamise aega, kui spordikommentaatori tekstis sai turulasest Ossi Runnest minu nobedate näppude all türklane Ossi Runne. Ehmatuse oli suur, kui spordikommentaator Heino Mikkin seda tü... tü...-tades eetris lugema hakkas. Kirjutades ei tekkinud minul „türklase“ suhtes mingit kahtlust, ainuke mõte, mis peast läbi käis oli, et vaat kus on türklasele nimi pandud.

Assistendi tööst, mis nõudis puldis teravat tähelepanu ja kiiret reageerimist, on õudusunenäona meeles, kui ma algaja

assistendina pidin eelnevalt salvestatud AK teisest puldist üksinda eetrisse andma ning sport selle järel pidi minema otse. Kõik ju salvestatud, mis seals ikka. Kui AK läbi sai ja ma enda ees ekraanil nägin stuudios abi, kes selg väljapoole puldilt eetris käinud fotosid ära korjas, ei saanud ma üldse aru, mis toimub ja kust see pilt nüüd siis tuleb. Minu mõtisklused katkestas aga üsna kiiresti eetripuldil tulev ärev hüüd: „Tule üle..., tule üle... ruttu-uu...“

Siis sain aru, et eetris oli salvestatud AK lindi lõpp. Kuidas ma õiged nupud üles leidsin või mis ma seal üldse tegin, ei mäleta, aga seletuskirjast ei olnud pääsu.

Oma praegust arhiivitoimetaja tööd, mille tegemiseks olen hulgaliselt teadmisi ammutanud rahvusvahelise telearhiivide arenguorganisatsiooni FIAT/IFTA kaudu, pean enda jaoks kõige huvipakkumaks. Aga kurioosumitest pole vaba seegi amet. Uudistearhiiv oma olemusel on eelkõige sündmustel põhinev arhiiv ja kuna meie tehniline baas ei võimalda pildikirjeldusest üksikute kaardrite leidmist, siis oli päris naljakas, kui mulle toodi pikk nimekiri vajaminevatest plaanidest ja kus viimasena oli kirjas „rõster, hea kui leib ka välja hüppab“.

Miks mulle meeldib AK toimetuses töötada?

Olen tõeline uudiste fänn, meeldib kiire ja operatiivne töö. Ei meeldi lohakas ja ükskõikne töösuhetumine.

Sünnipäevasoov AK 50. juubeliks

Soovin kõigile AK tegijatele vahedat mõistust ja head sõna uudiste tegemisel.

Tarmo Põldma,
tehnikajuht

**V ä r v i k a i m
kogemus AK
toimetuses
töötamisest.**

Eks neid kogemusi ja elamusi on nende aastate jooksul olnud mitmeid. Põhiliselt on nad seotud erakorraliste sündmustega nagu laulev revolutsioon, 1991. aasta sündmused, meta-nooli tragöödia, kaksiktornide häving jpm. Tooksin välja hoopiski uudistestudio põlengu novembris 2001 ning sellega seotud studio ümberkolimise fuajeesse. Uue 'töökoha' sisseseadmine võttis aega umbes 5 tundi.

Milline on olnud AK tehniline areng?

Alati võib öelda, et oleks võinud parem olla. Ma arvan, et tehniline areng on olnud vastavalt ETV võimalustele. Viimane samm edasi oli detsembris 2003, mil toimus üleminek Betacam SP formaadilt DVCAM-ile. Ääremärkusena: valdav osa AK stuudiotehnikast (kaamerad, valguspark, videopult) saavad sel suvel 10-aastaseks.

Sünnipäevasoov AK 50. juubeliks

Sooviks jõudu ja tervist ka järgmiseks 50.aastaks.

Aktuaalne kaamera läbib visuaalse uuenduse

Pearezhissöör René Vilbre (pildil) selgitab Telekääjale, miks vajas AK visuaal uuendust ning milline on uue kujunduse ja graafika ideekontseptsioon.

Uuendust oli vaja eelkõige kahel põhjusel. Esiteks, iga stuudio-kujundus aegub ja amortiseerub. Eriti seesugune kujundus, mis on eetris ja kasutuses iga päev mitu korda. AK kujundus on just üks neist kujundustest.

Teiseks, märkimisväärselt põhjuse uuen-duskuuriks andis ka AK 50 juubel. Niisiis hakkasime mõtlema, kuidas seda juubelit väärikalt ekraanil tähistada. Uus kujundus tundus see kõige õigem tee olevat!

Kontseptsioon

Kuna AK on aastaid olnud eestlaste tarvis uudiste ristumise, kohtumise ja lähtumise paigaks, siis ka uus kujundus kannab kontseptuaalselt tinglikku märksõna 'uudiste kiirtee'. Kujundus on oma ilmelt avaram, telegeenilisem, pildiliselt sügavam ja õhulisem. Põhilisteks värvitoonideks on hele(hõbe)hall ja purpurpunane.

Lisaks uuele kujundusele muudame ka AK logo ehk graafilist ühendit AK. Iga logo põhimõtteliseks tunnuseks peaks olema arusaadavus, lihtsus ja selge märgikesksus. Hetkel kasutusel oleva täheühendi graafiline lahend on pisut segane ja raskelt meeldejääv. Saame küll rääkida AK brändist, kuid vastavat ja vaataja mälus kinnistunud graafilist kujundit meil selle tarvis ei ole.

Koostöös reklaami-agentuuriga Kontuur oleme välja töötanud ka uue AK logo, lähtudes märksõnades visuaalne lihtsus, selgus ja minimalistlikkus. Usun, et uue kujunduse ja logo koosmõjul on meil üsna pea ekraanil tiba moodsam ja dünaamilisem, sisult juba nagunii Eesti parim uudistesaa-de!

Uue kujundusega AK on esimest korda eetris aprilli lõpupäevil.

Teostaja

Uue stuudiokujunduse autoriks on andekas ja teleilmas juba üsna nimekas kunstnik Kaili-Angela Konno, kelle käe all on sündinud nii Foorumi kui ka Välisilma kujundus.

Rahvusringhääling 80!

2006. aasta 18. detsembril tähistab Eesti Raadio rahvusringhäälingu 80. sünnipäeva.

- Aastapäevauitused algasid juba jaanuaris: raadiomajade vahelise galerii seinal uuendatakse kord kuus näitust Eesti ringhäälingu ajaloost. Näitused valmivad koostöös ringhäälingumuseumiga.
- Novembris - detsembris tulevad mujal ka laiemale avalikkusele mõeldud välja-panekud.
- Koostöös ETVga toimub 5. oktoobril KUMU-s meediakonverents.
- Vahur Laiapea juhtimisel valmib ETVs seitsmeosaline saatesari raadiomaja inimestest ja nähtustest. *Lõik projekti-kirjeldusest:* Eesti Raadio omanäolisusest peaks saama oma näo ka saatesari - igasse sarja ossa peaks mahtuma lugusid erinevatest üksustest, mis annab sarjale piisava dünaamilisuse.
- Ilmub rohketega fotodega illustreeritud ringhäälinguraamat, mille tekstid koostab Kerttu Soans.

FOTO: RINGHÄÄLINGUMUSEUM

**Raadiomaja ehitati aastatel 1940-1953. aastal. Arhitektid E. Lohk ja G. Esime-
ne raadiosaade sellest majast läks eetrisse juulis 1945.**

- Aasta jooksul anname välja CD-sid, kus peal parimad palad ER põhjatust fonoteegist.
- Raadiole aastatel 1927 - 1949 kodus olnud Estonia maja seinale paigaldatakse

mälustustahvel.

- Ja muidugi toimub detsembrikuus pidulik vastuvõtt ER praegustele ja endistele töötajatele ning sõpradele.

Eesti Raadio investeringud 2006. aastal

Investeeringisotsuste tegemist puudutab määratus üldiste arenguperspektiivide, eriti aga kinisvaralahenduse osas rohkem kui igapäevast raadiotööd. Samas on täna tehtavad investeeringisotsused need, mis määravad meie töökeskkonna järgmisteks aastateks.

Lähtudes eeldusest, et nelja aasta pärast on meil uus ja igati moodne ringhäälingumaja, peaksime ratsionaalselt mõeldes täna loobuma igasugustest ehituslikest investeeringutest.

Õigupoolest oli meil uue ehituse ootus juba kaks ja rohkemgi aastat tagasi. Aga kui me juba siis oleks helge tuleviku lootuses käed rüpes ootama jäänud, poleks praegu uut paremat töökeskkonda ei fonoteegil, uudiste- ja sporditoimetusel ega Klassikaraadiol.

Tööd peame tegema täna, seepärast investeerime ka sel aastal töötingimuste parandamisse, riskides sellega, et mingi osa investeeringutest tuleb maha kanda enne kasuliku kasutusea lõppu. Veebruaris lammutati hoovis aastaid tondilossina seisnud filmoteegihoone ja suurendati oluliselt parkimiskohtade arvu.

Aasta esimeses pooles saab uue näo IT-osakond, raamatupidamine kolib galeriile (raadiomajade vahel asuv koridor), korrastatakse kohviku vastas asuvaid

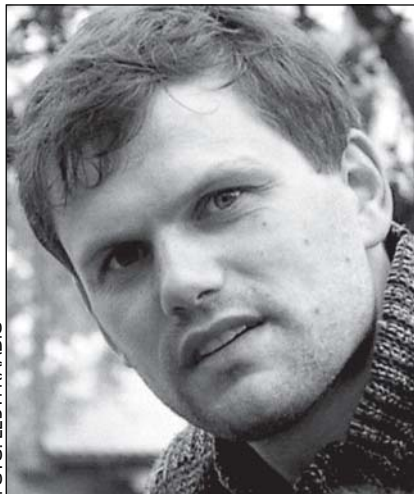

FOTO: EESTI RAADIO

ER juhatuse liige Joel Sarv.

sanitaarruume ja R2 kööki. Selle aasta suurema arendusena on teisel poolaastal kavas seni mõistliku kasutuseta seisva vana maja kolmanda korruse ümberehitus R4 tarbeks.

Tehnoloogilised investeeringud

Oluliselt vähem sõltuvad Eesti Raadio kui organisatsiooni arenguperspektiividest tehnoloogilised investeeringud. Valdavalt on raadiotöökõks vajalikud seadmed piisavalt mobiilsed – nende ümberpaigutamine või uude majja kaasavõtmine ei ole võimatu

(v.a. kaabeldus).

Investeeringisotsuseid tehes tuleb lähtuda tehnoloogia üldisest arengust, kuulajate ja teiste huvigruppide õigustatud ootusest ja loomulikult sellest, kus olemasoleva tehnika ressurss lõppemas.

Loomulikult tuleb otsustamisel teha kompromisse – mõnest projektist loobuda, mõni edasi lükata, mõne osas valida ideaalsest oluliselt odavam (ja mitte nii hea) lahendus. Kokkuvõttes parima tulemuse saavutamiseks tuleb seada prioriteedid – projektid, millele sel perioodil keskendutakse, – et vältida arendustegevuse killustatust ja tagada alustatu lõpule viimine.

Eesti Raadio olulisemad tehnoloogia-investeeringud 2006. aastal on:

- täielik üleminek Radiomani programmi-väljastuse tarkvarale (R2 ja R4);
- Vikerraadio väljastuskeskuse tehnika väljavahetamine;
- üleminek mehhaanikavabale (mälu-kaardiga) reportertehnikale;
- salvestusosakonna helitehnika uuendamine;
- Internetis programmi edastamise võimaluste kiire avardamine;
- saatjakompleksi käivitamine Viljandis;
- õige aja kellasüsteemi uuendamine (arvuti- ja stuudiokellad). RH

Joel Sarv

Eesti Raadio juhatuse liige

ETV tehnikainvesteeringud aastal 2006

Eelmisel aastal Riigikogus kinnitatud Eesti Televisiooni arengukava aastateks 2006-2008 tõi meile rõõmsa uudise – järgmiste aastate investeeringute maht on oluliselt suurem, kui me eelmistel aastatel seda lubada võisime. Kui eelmise aasta investeeringute eelarve oli 16,1 miljonit krooni, siis aastaks 2006 on see number kasvanud 41,3 miljoni kroonini.

Kõigil on muidugi meeles eelmise arengukava saatus, kus kogu rõõm selle kava kinnitamisega piirduski. Sel aastal on siiski oluliselt rohkem põhjust optimismiks.

Ja põhjuseid võib loetleda järgmiseid:

- 2006 riigieelarve menetlemisel eraldati Eesti Televisioonile täiendavad 13,5 miljoni investeeringute katteks;
- Ringhäälingunõukogu kinnitas ETV eelarve, mis sisaldas täiendava riigigarantiiga laenu võtmist jällegi inves-

teeringute teostamiseks;

- Riigil on ülesanne digitaliseerida ringhäälingulevi, kus ETV on aktiivseks partneriks riigile. Ka siin ei saa hakkama ilma täiendavate investeeringuteta ning riik on seda ka endale teadvustanud.

Mida me siis selle nõ rahahunnikuga peale hakkame?

Esiteks tuleb öelda, et kuniks riigigarantiiga laenu (mida ETV hetkel taotleb) ei ole ETV-le realselt antud, saame arvestada kuni 19 miljoni suuruse investeeringurahaga.

Siin on esmaseks prioriteediks eelkõige meie tootmistehnika uuendamine. Oleme juba hankinud 3 XDCAM kaamerat, täiendavaid heliseadmeid ja stuudiokraana (mis oskab ka väljas käia). Kohe alustame XDCAM salvestus- ja mahamängimis-seadmete ning mittelineaarmonitaazhi hanke korraldamisega.

Riigigarantiiga laenu raha võimaldab meil realiseerida ka teisi prioriteete:

- Investeeringuid digitaalsesse tootmis- ja väljastusahelatesse, mis lubab ette valmistada ja välja anda teleprogrammi mitmel kanalil nii analoog- kui ka digitaallivisse;
- Uudiste infosüsteemi hanget ning regionaalsete korrespondentpunktide võtte ja montaažitehnika uuendamist;
- Investeeringuid liikuvasse ülekandetechnikasse;
- Investeeringuid filmidel oleva arhiivimaterjali puhastus- ja digitaalse ümbersalvestustehnikasse.

Et iga investeeringukroon saaks ETV jaoks maksimaalselt kasulikult kasutatud on vaja palju koostööd, ettevalmistust ning õigeid otsuseid. Soovin seda meile kõigile nii sel, kui ka järgnevatel aastatel! RH

Ainar Sepp,
arendusdirektor

Torino OM – pole suuremat tänu kui oma sportlase võit!

Torino OM oli kahtlemata sporditoimetuse selle aasta suurim projekt, milleks me valmistusime ligi kaks aastat. Nagu iga suursündmusega on alati kaks varianti – kas läheb hästi või halvasti. See sõltub mitmetest asjaoludest ning vähetähtis osa ei ole ka tulemustel, mida meie sportlased tippvõistlustel näitavad.

Marko Kaljuveer,
sporditoimetuse juht

Õnneks läks eestlastel väga hästi ja nagu ütleb meediaekspert Raul Rebane: „meie tööd hinnatakse ikka medalivõitude järgi“. Järelikult läks kolmekordselt hästi.

Kõigepealt teen sügava kummarduse kogu meeskonna ees, kes Torino projekti ellu viisid. Ma arvan, et kõik andsid endast parima, nii need, kes Torinos olid, kui need, kes Tallinnas saateid tegid. See töö oli raske, aga samas ka kõva väljakutse. Kõigi jaoks.

Kui rääkida nendest, kes olümpiamängudel olid, siis on tegu juba kokkuharjutanud võistkonnaga, keda isegi itaallased ei suuda ebameeldivalt üllatada

- Lembitu Kuuse, Ivar Jurtshenko, Helar Osila, Anu Säärts, Valeri Tiivas, Tauno Peit, Teet Konksi ja allkirjutanu.

Kriisiolukorrad nõuavad kiireid lahendusi

Kujutage olukorda – 12. veebruar, Kiku sõidab oma esimest distantsi, kohalesõitnud eestlased teevad põrgukisa, sest õhus on tunda olümpiavõitu. Mina vaidlen samal ajal itaallastega ja küsin, kus on mu ettetellitud (unilateraal) otseintervjuukaamera koos operaatoriga. Ka mina saan aru, et täna tuleb medal! Kohalikud laiuavad käsi ja vastavad, mida pole, seda pole. *Arriverd!* Teate, sellises olukorras ei tahaks mitte keegi olla. Lõppkokkuvõttes me ei saanudki unilateraali. Helistasin EBU-sse ja ütlesin, et täna tuleb intervjuu ettetellitud kellaajal igal juhul. Raudselt. Kogu Eesti ootab seda. Sellist sõna nagu ei saa, täna ei kehti.

Olukorra lahendasin järgmiselt: läksime operaator Tauno Peidiga *mix-zone*i (ala, kus tehakse intervjuusid), samal ajal ajas meid taga ametnik, kes pidevalt seletas, et te ei

tohi siin olla. Temast välja tegemata intervjueerisime Kristinat (ülekanne ETV-s veel kestis) ja tormasime ülekandejaamabussi. Samal ajal rääkis telefonitsi EBU-ga, kes püüdis oma viga heastada ja andis mulle näpunäiteid, kuidas olukorrast välja tulla ja mida täpsemalt teha. Siis andsime kaamera koos kassetiga tehnikule, kui selgus, et meie kaameraots ei sobi nende juhtmetega.

Õnneks leidsime sobivad ja mängisime intervjuu meie kaamera pealt otse eesti rahvale. Intervjuu hilines neli minutit. Pärast tegi üks ülekandejaama insener meie kaamerast veel pilti. Et nagu mälestuseks, kuidas võib ka intervjuusid üle saata.

Aga te ei usuks oma kõrvu kui 16. veebruaril oeldi mulle taas, et ka seekord ei antud meile kaamerat...Pärast jõulisi telefonikõnesid leidsid nad siiski meie unilateraalkaamera. Täna teavad kõik, et sel päeval tuli Kristina teist korda olümpiavõitjaks ja 17. veebruaril, kui Andrus Eestile kolmanda kulla võitis nad lausa ootasid meid. Seekord õnneks juba koos unilateraalkaameraga. Aga muidu olid väga korralikud olümpiamängud. **RH**

Mälestusi olümpiamängudest Torinos

Taliolümpiamängud Torinos on minevik. Eesti Raadio ja Eesti Televisioon tegid taasiseseisvusaja edukaimatel mängudel kokku 280 tundi ülekandeid. Sportlikke saavutusi üle korrata pole mõtet, lisaks on meie kaasabil valmimas kaks olümpiaaraamatut. Ometi mahtus päevadesse ka muud peale spordivõistluste ja tulemuste.

Hanno Tomberg
ER uudiste- ja sporditoimetuse juhataja

1. mälestus – presidendi turvajad tasemel. Eesti Raadio stuudiot Torinos külastas president Arnold Rüütel. Korteerzh pidi saabuma mööda Via Nizzat ja olümpiamängudeks ehitatud tele-raadiokeskuse ette pöörama. Kõik sujus õlitatult ja presidendi saatjaskond peatus ettenähtud kohas.

Imetlusväärseid pilke uhkete autode suunas saatsid mitmed olümpiamängudele kaasatud töötajad. Ainsad, kes end külalise saabumisest segada ei lasknud, olid turvatöötajad. Jäiga rahuga vaatasid nad presidendile antud külalise kaarti ja suunasid ta metalliotsijasse. Meie president poleks sellest numbrit teinud ja oli valmis reageerima käskudele. Siis astusid presidendi varjust aga välja talle appi antud Itaalia julgestusteenistuse töötajad,

suurepärase välimusega noormehed. Nende pilk ei sallinud vastuvaidemist, hõlma alt näidatud isikutunnistus sundis tele-raadiokeskuse valvurid valvele. Polnud liigseid küsimusi ja president koos saatjatega lubati turvakontrolli läbimata hoonesse. Nende itaallaste kõrval tundsin ka mina end turvaliselt.

2. mälestus – intervjuu Vene telekanalile. Pärast Veerpalu olümpiavõitu, mis oli arvult kolmas Eesti suusakoondisele sellelt olümpialt, soovis telekanal NTV+ kelleltki eestlaselt intervjuud. Esmalt otsiti loomulikult Lembitu Kuuset, kuid kuna ainsa ajakirjanikuna olin mina kohal, lepiti minuga. Õnnetuseks oli mul just sel päeval saapal konts ära tulnud. Nii longates läksingi nende stuudio poole.

Õhkkond oli väga sõbralik ja küsimused heatahtlikud. Kui mult aga küsiti, mille poolest erinevad oma iseloomult Veerpalu ja Shmigun, olin kimbatuse. Vastasin, et Andrus on „*spokoinõi paren*“, mille peale saatejuht hakkas naerma, näita mulle üks „*nespokoinõi*“ eestlane.

3. mälestus – noor Uba seljatas Osila. Viimasel nädalal kogunesid tele- ja raadiomehed meediaküla söögisaali, kus nauditi veini ja aeti juttu. Telemehed on head mälumängijad ja nii hakkas ka Helar Osila küsimusi esitama. Talle sekundeeris

Margus Uba, kes töötas Torinos EBU heaks. Kui järg jõudis taas Osilani, küsis ta oma lemmikküsimuse, kes USA olümpiavõitjatest kuulus Chicago Bullsi korvpallimeeskonna valikusse koos Michael Jordaniga? Uba tegi näo nagu ei teaks ta vastust ja küsis üle, kas tegemist on teise spordiala esindajaga.

Osila kinnitas seda ja olles kindel, et viimane vastust ei tea, lubas kogu seltskonnale pudeli veini, kui keegi ära arvab. Uba pani omalt poolt välja kaks ja vastas külma rahuga – Carl Lewis. Tema pilk reetis, et ta teadis vastust juba enne. Osilal ei jäänud muud üle, kui laudkonda veiniga kostitada.

4. mälestus – Karuks leidis Lillo baari Torino vanalinnas jalutades jäi Tiit Karuksi pilk peatuma ühel imeliku nimega baaril. „See on Lillo baar,“ hõiskas ta rõõmsalt. Nii oligi. Torino südames on Erik Lillo nime kandev baar, ukse neonkirjas silt. Pildistasime seda oma mobiiltelefonidega ja otsustasime teisel päeval seal kohvi juua. Lillo baar seostus mulle millegi imelikuga, roosa kiri ja puha. Kui me järgmisel päeval sinna uuesti sattusime, küsisin ettekandjalt, kas Lillo tähendab itaalia keeles midagi. Too osutas mehele leti taga ja selgitas, et see on koha omanik – Giuseppe Lillo. Nii saime tuttavaks mehega, kes on meie Lillo nimekaim. Erik vandus küll hiljem pühalikult, et ühtegi sugulast tal Torinos pole. **RH**

ETV multimeediakampaania esimene Eestis

Turundusdirektor Ave Peetri analüüsib Torino kampaania tulemuslikkust

Tänapäeval, kus video vaatamine arvuti vahendusel ei ole enam uus ja mobiilid näitavad pilte, on vaataja muutunud mugavaks ja nõudlikuks. Ei piisa enam inimeste teavitamisest, et kell 10.55 algab teleris otseülekanne Eesti tippsuusataja sõidust. Nüüd tuleb pakkuda võimalusi vaadata seda ülekanne vaatajale sobival kellajal ja kohas.

Torino OM-i ajal pakkusimegi võimalust jälgida olümpiasündmusi lisaks eetrile ka internetis ja mobiilis. Ja vaatajale see meeldis!

Spordi kodulehekülge www.etvsport.ee klikati Veerpalu sõidu ajal 3,8 miljonit korda. Päeva keskmine klikkide arv oli 1,9 miljonit ja külastajaid 26 tuhat. ETVsport.ee ei olnud küll kõige populaarsem koht, mille vahendusel olümpiauudistega end kursis hoiti - kolmas koht peale Delfi ja Postimehe spordilehekülgi, kuid meil oli ainukesena pakkuda Itaalias kohapeal tehtud intervjuusid ja videokokkuvõtteid.

EMT kliendid said olümpiat jälgida ka mobiilis. Otseülekanneid vaadati kokku 450 korda päevas, lühikokkuvõtteid ja intervjuusid ligi 4000 korda kogu olümpia ajal.

Lisaks olümpiamängude jälgimisele erinevate kanalite vahendusel, said vaatajad ka ise kaasa lüüa - saata SMS tervitusi

sportlastele ja ennustada päeva sündmuste tulemusi. Kõige rohkem tervitusi sai Kristina - EMT juhi Valdo Kalmi üle antud tervituste rull oli 5 meetrit pikk ja seal oli 316 tervitust.

Ennustajad läksid kõige rohkem hoogu loomulikult Kristina ja Andrusse sõitude ajal. Küsimusele: „kas Veerpalu tuleb taas olümpiavõitjaks 15 km rajal?“ vastas 3831 inimest. Küsimusele „kas Shmigun võidab medali 10 km distantsil?“ aga 2541 inimest.

Tore oli näha, et eestlased uskusid oma sportlaste võimetesse - Veerpalu olümpia-võidus ei kahelnud 60 protsenti SMSi saatjatest ja Kikult ootas teist medalit 83 protsenti! Kiku kolmandas võidus olid kindlad lausa 73 protsenti vastanutest. Samuti olid populaarsed küsimused jäähoki ja iluuisutajate kohta.

Veel katsetasime Torino ajal saadete ristturundust. Terevisiooni toredad saatejuhitud hõiksid igal hommikul maha ennustamängu võitjad, tutvustasid vaatajatele, mis on 3G ning mis auhindu on võimalik võita, kui hoolega jälgida olümpiamänge ja osaleda kampaanias.

Tahaksin tänada kõiki, kes aitasid kaasa Torino OM kampaania läbiviimisele! Iga-sugune uute lahenduste proovimine nõuab kõigepealt hästi järelemõtlemist ja erinevate viltuminekute ennetamist. Kui seda peab tegema lisaks veel aja kitsikuses, tekivad lisapinged. Õnneks sujus kõik

Torino OMga astus ETV multimeediaaajastusse.

ilusasti ja usun, et selline läbiv teema ühendab nii mõnedki osakonnad, keda varem spordiüritused eriti ei olnud puudutanud.

See kampaania tõestas, et ETVst on tõepoolest saamas multimeedia organisatsioon. Nüüd tuleb ainult näidata, et Torino OM ei olnud ainuke kord, kus me sellega hakkama saime. Tulemas on Eurovisiooni lauluvõistlus, jalgpalli MM, kergejõustiku EM jne. Oleme jõudnud 21. sajandisse! **RH**

Televisioon taskus

Veebruari keskpaigas teatas Briti mobiilioperaator Virgin Mobile, et kavatseb veel selle aasta lõpus käivitada esimese täismahulise mobiiltelevisiooni Euroopas. Lisaks mitmekülgsele digi-TV sisule saab kasutaja juurdepääsu ka 350 digiraadio kanalile. Seda kõike 24 tundi ööpäevas, kirjutab programminõustaja Raivo Suni.

Ööpäevaringselt töötav mobiil-TV oleks kindlasti oluliseks tähtsaks uue meedia ajastul. Samas ei saa väita, et tegemist oleks millegi täiesti erakordsega. Juba 1982. aastal tõi Jaapani elektroonikafirma Sony turule toote Watchman, mis võimaldas telepilti taskus kaasas kanda. Tõsi - mobiiltelefonidega polnud seal suurt midagi pistmist.

Taskutelefoni ja telepildi ühildamisest hakati tõsisemalt rääkima 1990. aastate keskel, mil hakati projekteerima esimesi kolmanda põlvkonna mobiilvõrke. Euroopas olid siin esirinnas Skandinaaviamaad, kes hakkasid videoklippe vahendama mobiiltelefonide kaudu aastatuhande vahetusel.

Eestis avas EMT kolmanda põlvkonna testvõrgu 2003. aasta septembris. Laiemale avalikkusele avanes võrk möödunud aasta sügisel.

Vaatamata sellele, et et iga päev lisandub uusi 3G kasutajaid ja järk-järgult laiene telefonide vahendusel pakutavate teenuste valik, on mobiiltelevisioon Eestis jätkuvalt katsefaasis. Heaks kogemuseks oli

Torino OM, kus Eesti Televiisooni ja EMT koostööna oli võimalik vaadata võistlustest otseülekanne. Muuhulgas saime esimesi vihjeid ka sellest kui palju ja kuidas inimesed mobiilteleviisooni vaatavad.

Veebruaris loodi ühtekokku 12472 kontakti videoklippide või otseülekannete vaatamiseks. Vaatamine kestis kokku 446 tundi. Otseülesanneteks Eesti Televiisoonist löid kasutajad kokku 7640 kontakti kogupikkusega 251 tundi. Kasutuse kestuselt jagunesid kontaktid järgmiselt: **RH**

	Kõik ülekannded, klipid		Otseülekannded	
	arv	protsent	arv	protsent
0-4 sek	220	2	41	1
5-30 sek	3168	25	2557	33
31-60 sek	2295	18	1273	17
1-2 min	1689	14	810	11
2-3 min	3589	29	2010	26
üle 3 min	1511	12	949	12
KOKKU	12472	100	7640	100

Olümpiamängud kasvatasid mobiilteleviisooni vaatajate arvu kümnetes kordades. Vaatajaid oli rohkem mängude alguses. Tippudeks kujunesid eestlaste medalipäevad - 12. veebruar, 16. ja 17. veebruar - mil päeva jooksul loodi kuni 1500 kontakti.

Kuldne olümpia tõstis ETV esimeseks

Nagu veebruaris tavaks, tõusis ETV tänavugi vaadatavuse liidriks – teleri vaatamise ajast tervenisti 24,1 protsenti kuulus meile. Seda eeskätt tänu kuldsele olümpiale, kirjutab programmiplaneerija Salme Rannu.

Tipus troonivad vabariigi presidendi vastuvõtt ja Kristina Shmiguni kolmanda kulla lootuse sõit. "Pealtnägija" platseerus kolmandaks, saades siiski kuu keskmiseks üle 302 tuhande vaataja. "Euroaul 2006" finaalsaate esmaesitust vaatas tänavu 268 tuhat inimest (mullu 316 tuhat). 50 vaadatuma saate nimekirjast 31 on olümpiaülekanded ja erisaated Torinost.

Kuid hästi läks ka kodusel Olümpia-stuudiol - olümpiapäevi lähemalt vaadates on näha, et Andres Kuuse, Vahur Kersna, Maire Aunaste ja Mati Talviku juhitud saatepäevadel tõusis vaatajaskond kohati üle 150 tuhande, medalipäevadel isegi üle 200 tuhande.

Iseseisvuspäeval näitas TV3 aegumatut Lutsu-triloogiat ja tõmbas sellega endale ka hulga vaatajaid – õhtupoolikul eetris olnud "Sügis" lausa 224 tuhat. See on ka üks põhjus, miks meie aastapäeva-programmi tavapärased ülekanded seekord

eelmistele aastatele tippreitinguid ei kogunud.

Veebruari uustulnuk oli Kanal 2 "Võsareporter", mis meelitas kohe ligi üle 200 tuhande vaataja ja liikus olümpia lõppedes kõigi kanalite vaadatavaimate saadete esikümnesse. TV3 "Kahvel" sai kuu keskmiseks vaatajaarvuks 151 tuhat.

Vaadatuim uudistesaaade oli Aktuaalne kaamera keskmiselt 190 tuhande vaatajaga. Aeg luubis kogus keskmiselt 170 tuhat vaatajat. Reporteril oli 171 tuhat vaatajat. Seitsmestel uudistel 151 tuhat.

ETV osakaal eelmise aasta teleajast oli 17,1 protsenti. Äsja arvutas Emor välja ka teise olulise vaadatavuse näitaja – nädala keskmise jälgitavuse (reach) 2005. aastal. See näitab vaatajate hulka, kes nädala jooksul vähemalt 15 minutit mingile telekanalile pühendasid, ja selle näitaja pooldest oleme Eesti elanikkonnas endiselt esikohal.

2005. aastal igal nädalal pöördus ETV poole keskmiselt 70,4 protsenti Eesti inimestest, kes on üle nelja aasta vanad – see on 911 600 inimest. Nende hulgas oli ka palju mitte-eestlasi, oluliselt rohkem kui teistel kanalitel – 128 700 inimest. Kui eestlaste seas oli eesti telekanalite jälgitavus enam-vähem võrdne (ETV 86,5 protsenti, TV3 87,5 protsenti ja Kanal 2 86,6

protsenti), siis mitte-eestlastest jälgis ETV-d 31,5 protsenti, TV3 26 protsenti ja Kanal 2 23,5 protsenti.

Leinanädala vaadatavusest

President Lennart Meri surm ja matused tingisid ETV programmis terve rea ümberkorraldusi. Me tundsimet, et Eesti inimesed vajavad sel ajal rahvast ühendavat meediat ja tegime selleks oma parima. Matuseseremoonia ülekannet jälgis Eesti Televisioonist 273 tuhat inimest, Soomes YLE TV1 kanalilt 415 tuhat inimest (Finnpanel OY andmed).

Aktuaalse kaamera keskmine vaadatavus tõusis nende kahe nädala jooksul paarikümne tuhande inimeste võrra. Lennart Meri viimse teekonna esimese päeva, 24. märtsi erisaadet "Hüvastijätt" vaatas 164 tuhat inimest, kaheksa aasta eest Paslepas salvestatud Lennart Meri intervjuud 143 tuhat inimest. Matusepäeva eriprogrammi valitud muusikasaateid vaatasid samuti väga paljud – "Lihtsad laulud" 202 tuhat, "Eesti keeled" 143 tuhat, fragmenti saatest "Langevad lehed" J. Pachelbeli muusikale 140 tuhat, "A. Pärdi Te Deumi" 96 tuhat. **RH**

Hinnang Eesti Raadiote - 1999, 2004 ja 2005 võrdlus

		Kogu programm	Uudised	Sõnasaated	Muusika	Tegijad
Vikerraadio	1999	4	4,37	4,15	3,74	4,14
	2004	4,09	4,24	4,07	3,74	4,06
	2005	4,06	4,4	4,12	3,68	4,17
Raadio 2	1999	3,76	4,14	4,14	3,87	3,95
	2004	3,56	3,93	3,58	3,68	3,79
	2005	3,58	3,89	3,52	3,8	3,68
Klassikaraadio	1999	3,88	3,73	3,71	4,18	3,94
	2004	3,86	3,89	3,83	4,26	3,96
	2005	4,05	3,61	3,86	4,2	4,11
Raadio 4	1999	4,04	4,22	4,03	3,88	4,2
	2004	4,02	4,12	3,95	3,84	4,04
	2005	4,03	4,24	3,97	3,72	4,03

1999. aasta andmed - Eesti Raadio ja Turu-uuringute AS; 2004-2005. aasta andmed - Eesti Raadio ja Faktum. Koostas: Kersti Raudam, ER meedianõunik

Raadiokuulajate arvamusi (vastused lahtistele küsimustele) Eesti Raadio kuulajauuringust, mis viidi läbi uurin-gukeskus Faktum poolt 2005. aasta novembrikuus.

• Oleks vaja korralikku rokk-raadiojaama, üle kogu eesti 24h, kus tutvustatakse uusi plaate, midagi mis pakuks ka üllatusi, asjatundlikud saatejuhid, kes räägivad muusikast jne (M 48)

• Loodan, et saadete arhiveerimine internetis saab heaks tavaks. Eelistan saateid kuulata vabalt valitud ajal. Meeleldi kuulaks ka vanemaid saateid läbi interneti - kasvõi aastatetaguseid. (M 25)

• Raadiojaamad peaksid olema poliitiliselt võimalikult sõltumatud. Sky*, Raadio uuno, Star FM mängivad muusikat nagu oleksime USA-Inglismaa ühendatud koloonias. Samas kui see on massi nõudmine, mis siis ikka. Rohkem erinevat muusikat. (M 42)

• Rohkem igavese elu saateid, milleks jumal on meid loonud ja mis saab pärast surma Jeesuse tunnistajatest ja teistest? Mis on elu mõte? (M 32)

• Rohkem saateid tervislikust toitumisest, kuidas õigesti süüa, kas rõõsk piim ja hapukapsas sobivad koos süüa. (N 65)

• Tehke huvitavaid, teravaid, ärritavaid saateid ja kohe on kuulajaid rohkem. Ka võimumehi peaks korralikult tümitama, mitte nende ees lõimitama. (N 47)

Mitteklassikaliselt Tiiast

Kui üks tuntud ajakirjanik küsiks mult oma lemmikküsimust – “millised on TOP 3 teemat, millest oma ... (tütre, poja, emaga – antud juhul siis õega) telefonis räägite”, siis vastus oleks: 1. töö, 2. töö, 3. töö, kirjutab ETV programmitellija Heidi Pruuli.

Ja mitte ainult telefonis, vaid muul viisil suheldes ka. See on lõputu kõneaine, sest me Tiiaga mõlemad armastame oma tööd kirglikult. TOP 10-sse mahuksid Eesti muusikaelu fassaad ja telgitagused, lapsed, sõbrad ja koduloomad.

Tegelikult on suur õnn omada sellist õde, kes on ühekorraga su parim sõber, mõttekaaslane ja nõ ametivend. Suhtleme igapäiselt, pole täiseas kunagi rielnud. Oleme elus teinud sarnaseid valikuid ja vahel aetakse meid ka omavahel segi, et kumb raadios, kumb teles töötab. Hoopis lõbus oli aga siis, kui üks kunagine kultuuriminister oma vastuvõtul meid teineteisele tutvustas. Tiia oli tulnud võiduga Rostrumilt, mina Klassika-Eurovisioonilt. Surusime siis viisakalt kätt.

Raadio tähendab Tiiale midagi oluliselt enam kui üht töökohta või astet karjääriredelil. Tal on isikupärane nägemus, milline üks tänapäevane raadioprogramm olema peab, ja kui mõni kurikõrv nurisebki,

et Klassikaraadio mängib “igasugust folki ja solki”, siis Tiia see ei heiduta. Tal on julgust oma seisukohti otse ja teravmeelselt esitada.

Tiia sõnal on arvamusiidri kaal. Ühiskondlikult tegusa inimesena on ta Eesti muusikaelu paljus mõjutanud; ent ta toimetamiste tege-likku haaret siinmail päriselt ei hoomatagi. Tiia on Eesti süvamuusika tõsisemaid promootoreid, kes Rostrumite, Euroraadio kontsertide ja plaadiprojektide vahendusel on maailma saatnud kogu Eesti heliloomingu paremiku. Miljonite kuulajateni, mõtelge! Euroraadio muusikagrupi juhatuse liikmena koordineerib ta praegu rahvusvahelist Shostakovitshi-projekti. Oma tööreisidel kohtan ma alati kedagi, kes Tiiale tervisi saadab.

Päriselt on Tiias rohkem looja- kui administraatorihinge ja saateid tegemata ei oska ta kuidagi olla. Tal on hea juustamisoskus ja vaist uute trendide

tajumisel. Puhkamas käib Tiia mere taga oma üksildases Hiiumaa metsatalus, kus veel eelmise suveni puudus elekter ja sellega kaasnevad “hüved”. Mistõttu patareide kulu oli meeletu, sest raadiot peab Tiia kuulama vahetpidamata, igas olukorras; raadioaparaate on majapidamises vähemalt 3-4, õues, toas, sauna juures ja peenramaal. Mõnusalt algeline maaelu ja pikad õhtud lõkke ääres on meile mõlemale parim puhkamise viis. Töösajadest päris välja lülitada ei oska me kumbki, ikka on lapid kaasa ja telefonid kuuma. Aga kuna oleme sellised ühesugused imelikud, siis mõistame teineteist ja koos ei hakka meil kunagi igav.

Hiiumaa kodu on Tiiale tasakaalu leidmiseks tähtis, ta hoolib sellest maa- kohast ehk rohkemgi kui mõni kohalik külamees, kes naabri metsa raiub. Ta on koduümbruse põhjalikult läbi rännanud, pildistanud mahajäetud kirikuid, kabeleid ja hauakünkaid. Tiia on hea silmaga fotograaf, kelle lähivõtteid putukatest, samblatuustidest ja käbidest võiksid vabalt näitusi ehtida.

Ja veel on ta üles kasvatanud kolm tublit last. Tean, et tema peale saab alati loota. Selline armas ja tark inimene. **ih**

Minu kolleeg Heidi Pruuli

Tunnen Heidit kogu oma teadliku elu ja oleme alati väga lähedased olnud. Ta oli mu eeskuju ja tema jälgedes läksin Tallinnasse õppima sama eriala, kirjutab Klassikaraadio peatoimetaja Tiia Teder.

Mind teati konservatooriumis kui Heidi õde ja mõnigi õppe- jõud tavatses õel- da, et ma olen tubli, kuid mitte nii tubli kui tema. Saatuse tahtel sattusime sarnas- tesse töökohta- desse ja tegime sarnast karjääri. Oleme mõlemad EBU muusikagrupi liikmed, Heidi Eurovisioonis, mina Euro- raadios. Hiljuti oli naljakas juhtum. Tutvusin ühe norra kolleegiga ja ta ütles, et teab Eestist veel ühte inimest, mõistagi oli see Heidi Pruuli.

Meie töö on sarnane, oleme tihti koos üritustel ja kontsertidel ja konsulteerime omavahel igal õhtul. Heidi on äge persoon, professionaalne, väga töökas ja entusiastlik produtsent. Tema pühendumus on maks-

maalne. Ta armastab korda, süsteeme ja ei talu, kui tema projektid on ebamäärases olukorras. Ta suudab töötada hilise õhtuni, mõnikord läheb pärast kontserdikülastust veel tagasi telemajja, et kirjadele vastata ning veedab töö kallal ka paljud nädala- lõpud. Ta võib lausa fanaatiliselt süveneda, olles samas väga uudishimulik ja vastuvõtlik

uutele ideedele. Tema ümber on alati andekaid inimesi ja huvitavaid ideid.

Mõnikord ta süveneb liiga põhjalikult, nii tundub mulle, loomu poolest laisemale ja vähem jõud- sale inimesele. Siis ma kritiseerin teda natuke. Aga ma tean, et selles süsteem- is ja selles riigis töötades ei saagi teisiti kui sajavie- kümneprotsendiliselt. Heidil on tugev seesmine mootor ja ta on oma töös väga veendunud.

Heidi armastab televisiooni. Ta vaatab tihti interjööre ja looduspiltegi professionaali pilguga, nõ. visuaali seisukohast. Samas pole temas edevust, et ise saateid juhtida. Ta eelistab jääda kaadri taha. Mõnikord mulle tundub, et ta peaks rohkem puhkama, kuid enda tööst lahtirebimine

on talle raske. Näiteks meile Hiiumaale külla jõudes on tema esimene küsimus, kus on *wi-fi*, et e-mailid üle vaadata ja asjade seisuga kursis olla.

Ülekohtuselt vähe on teada, kui palju on just Heidi töö toonud eesti muusikale kontakte. Heidi on rahvusvaheline produt- sent, üks vähestest Eestis, kelle tooteid näitavad tähtsad festivalid ja telekanalid nagu Arte või Mezzo. Tema välisuhtlus on intensiivne ja igapäevane. Kuna ta on hea suhtleja, soe ja sõbralik inimene, on tal palju sõpru ja kontakte. Töö Eurovisiooni muusikagrupi liikmena sobib talle. Mul on meeles üks augustikuine nõ. puhkusepäev, kus Heidi osales töögrupi konverentskõnes Hiiumaa metsatukas kännu peal istudes. Rääkis tühjaks oma mobiiltelefoni ja siis veel minugi oma ja elektrit meil suvekodus polnud, et telefone laadida.

Tegelikult on Heidi vahva puhkuse- kaaslane. Talle meeldib väga reisida, ta armastab päikest ja randa, hommikueinet roheluses, vestlust lõkke ääres. Kõige tähtsam, et meil on ühteheidev perekond, tragi ema, tütreid ja pojad, kellega suhtle- me tihedalt. Lapsepõlvest peale on meile mõlemale kangesti meeldinud kassid ja nüüd on igaühel oma kass, nii tal, minul, kui meie lastel. Mul on temaga vedanud ja ETV-l niisamuti. **ih**

Enne
kukke ja
koitu -
üksi ja
kogu
rahvaga

FOTO: ANNELI MILISTVER

Vikerraadio hommikuprogramm algab ajal, mil valdav osa eesti rahvast veel magab. Kella 7 paiku kuulab seda juba tublisti üle saja tuhande inimese. Vikerhommiku lõppedes on kogu Eesti aktiivne elanikkond aga sukeldunud juba päevaaskeldustesse. Võiks isegi öelda, et Vikerraadio lükkab suure osa Eestist käima.

See seab Vikerhommiku tegijaile suure vastutuse, aga kindlasti lisab ka jõudu endast parima andmiseks. Et hoida ülal head ja positiivset meeleolu ja mitte muutuda koduses kohvilauas istuvaile kuulajatele liialt pealetükkivaks, labaseks ega rumalaks partneriks. Sugugi kõik raadiojaamad pole sellest hädast täna vabad, Vikerraadio peab aga kindlasti olema ja ongi.

Mitmekesine hommiku-programm

Ehkki Vikerhommiku juhid on nüüd aasta jagu töötanud eetris üksis, ei ole hommiku-programm muutunud monoetenduseks. Hommikupalvus, nalja- ja terviseminutid, teadusuudis, õnnesoovid - kõik need on kolleegide varem valmis tehtud ja saatejuhi ülesandeks jääb vaid killud oma teksti ja muusikaga ühtlaselt voolavaks helipildiks vormida. Abiks stuudios tubli operaator, kelle asjalikud märkused ja nõuanded aitavad nii mõnigi kord ka eetrilapsusi vältida. Kui näiteks pooltunni uudisteni jääb alla kahe minuti, aga saatejuht tahaks nii kangesti mängida mõnda kaunist kuue-minutilist ballaadi. Või annab märku, kui saatejuhi

näppu on sattunud nädal vana ajalehe tutvustus.

Tegijal juhtub nii mõndagi

Teinekord on aga saatejuhtki saanud operaatorile toekaks abiks olla, kui too mõne pika muusikaloo ajal tualetti lippab, aga saatefooni ukse lukk tema selja taga kinni kargab. Ent on juhtunud ka täpselt vastupidi: kui saatejuht koridorist mobiililt pidi operaatorile stuudiosse helistama, et viimane teda ajaleheülevaate lugemiseks ükskord ometi uksest sisse laseks. Või ka siis, kui magnetkaart on maha ununenud ja üksildane saatejuht viienda korruse klaasukse taga eetrisseminekuni jäänud sekundeid loeb. Olles just enne pimedal trepil ninali kukkunud.

Hommiku teecki tegijaile põnevaks see, et ehkki kõigele näib olevat aegsasti ette mõeldud ja kõik võimalik valmis tehtud, võib alati juhtuda midagi ootamatut kas ümbritsevas maailmas või ka selles tehnilises universumis, mis kauni konstruktsiooni rüsinale kokku lükkab.

Kui näiteks kõvakettale salvestatud lood ja laulud ühtäkki kättesaamatuks osutuvad ja arvutiekraanid kustuvad ning tuleb ühe hetke jooksul üle minna rezhimile B ehk plaatide mängimisele ja niisama jutu puhumisele. Muide, jutupuhumisokusest on ütlemata suur kasu ka täistunni viimaste sekundite täitmiseks, kui mängitud pala *outro* on osutunud ärritavalt uimaseks.

Või kui eelmisel päeval kokkulepitud telefoniintervjuud jäävad ära side ootamatu katkemise, veel sagedamini aga lihtsalt intervjuueeritava tukkuma jäämise tõttu.

Kirvereeglina võikski kõigile kolleegidele soovitada, et kedagi alla 30-aastast inimest ei kavandataks otse-eetrisse enne kella 9, sest tõenäosus intervjuuta jääda on küllalt suur. Eriti tudengite puhul.

Lääne raadiojaamades küllap ei tehta nii kaalukat programmi vaid ühe inimese jõul, saatehommikulgi on saatejuhte ja taustatoimetajaid tööle õige mitu ning võimalik reageerida operatiivsemalt. Pole siis ime, et meiltki võidakse vahel küsida ja nõuda, miks saatejuht on valinud selleks hommikuks just niisuguse teema. Näiteks intervjuu sama päeval esietenduva vabaõhuetenduse lavastajaga, ehkki hommikust peale kallab juba kui oavarrest.

Märksõnadeks kodune, loomulik ja inimlik.

Raadio hommikune otsesaade erineb televisiooni vastavast sellega, et aega oma asjadega tegelda antakse nii kuulajatele kui tegijaile. Kui raadiomikrofon on kinni, saab stuudios arutada nii eelmise õhtu Ärapanija kui hommikuse kõmuajalehe seltskonnaveergude üle, jagada teineteisele nõuandeid parimate kingakaupluste või koogiretseptide kohta. Just see võimaldab raadiohommiku juhil jääda ka eetris mõnusa koduseks, loomulikuks ja inimlikuks.

Ning annaks jumal, et keegi ei kipuks Vikerraadio stuudiosse veebikaamerat riputama! **RH**

Mart Ummelas

Püüdmatu vana daami visiit

Ita Everi iseloomustamiseks tunduvad kõik sõnad liiga lahjad, triviaalsed. Läbi aastakümnete on ta rõõmustanud meid oma rollidega - teatris, teles, filmis. Sealjuures on Ita Everil inimesena õnnestunud ikka püüdmatuks jääda. Sellest, et Ita Ever harva intervjuusid annab, on mõnikord kahju - tema sõnu võetakst tõsiselt.

Nii Itas kui ka tema rollides on rohkelt karakterit ja krutskeid, aga ka soojust ja inimlikkust. Küllap on see üks põhjusi, miks eesti rahvas teda kõik need aastad jäägitult armastanud on. Ta oleks justnagu natuke meie kõikide Ita - hea tuttav, lähedane inimene, kelle suured saavutused on natuke nagu meie kõikide saavutused.

On suur au, et oma 75. juubeli puhul tuleb Ita Ever taas kinolinale ja teleekraanile. Daamina, kes Ever alati on olnud ja kellest selleski mõttes võiks eeskju võtta.

**Gerda Kordemets,
programmitellija**

Aarne Üksküla Alfred Illina peaosas.

Claire Zahhanassian pakub linnale õigluse taastamise eest miljardit

FOTOD: RIVO SARAPIK

Rezhissöör Roman Baskin, nimiosas Ita Ever.

Mängufilm 'Vana daami visiit' valmis kolme kuuga. Filmi ettevalmistus algas jaanuari esimestel päevadel. Paralleelselt Fr. Dürrenmatti samanimelise näidendi ainetel Ilmar Raagi ja Roman Baskini koostöös filmistenaariumi kirjutamisega käis casting (teisisõnu soovitud näitlejate vabaks rääkimine proovidest), võttepaikade otsimine, võttegrupi moodustamine, näitlejaproovid ning rahade hankimine.

Sisukokkuvõte

Miljardärist vanaproua teeb pikkade aastate järel visiidi oma kunagisse kodulinna. Linn on laostunud ja alla käinud. Vana daam otsustab appi tulla; ta pakub linnale ühe miljardi! Vastutasuks nõuab ta õiglust - täpsemalt õigluse taastamist linnas! Ta nõuab selle inimese surma, kes kauges nooruses keeldus tunnistamast ennast tema lapse isaks ja kelle valetunnistuste tõttu kohtus ta linnast lahkuma sunniti. Kõigi hämmelduseks osutub selleks meheks linna aukodanik Alfred III. Linnarahvas

keeldub... Vana daam seab ennast võõrastemajas sisse ja jääb ootama...

Osades

Ita Ever, Aarne Üksküla, Tõnu Kark, Ain Lutsepp, Ülle Kaljuste, Maria Klenskaja, Epp Eespäev, Marko Matvere, Eino Baskin, Hannes Kaljularv, Kaljo Kiisk, Hendrik Toompere jun, Aleksander Eelmaa, Helend Peep, Üllar Saaremäe, Lembit Eelmäe jpt.

Filmitegijad

Rezhissöör Roman Baskin, operaator Janno-Hans Arro, kunstnik Ain Nurmela, kostüümikunstnik Inga Vares, valgusmeister Taivo Tenso, helirezhissöör Toomas Vimb, grimmikunstnik Jana Janson, rezhissööri assistent Helen Valkna, tegevprodutsent Kaspar Kaljas, monteerijad Maarek Toompere ja Tambet Tasuja. Producersid: Andres Arro, Roman Baskin.

Film esilinastub 6. aprillil Coca Cola Plazas ning jääb kinolinale kogu aprillikuuks!

Võtteplatsil on rezhissööri assistent Helen Valkna, kostüümikunstnik Inga Vares, kostümeerija Liivi Olvik ja helirezhissöör Toomas Vimb.

Sünnipäevad aprillis ETVs

- 1 **Rutt Jüriso** - insener
- 2 **Tatjana Kaljumäe** - insener
- 2 **Kalle Saare** - vaneminsener
- 3 **Krista Kuiva** - projektijuht
- 3 **Viire Kivimäe** - teatmetoimetaja
- 4 **Vahur-Üllar Kersna** - toimetaja-saatejuht
- 4 **Anne Loeg** - vanemraamatupidaja
- 5 **Kalle Käo** - videomonteerija
- 5 **Deniss Tseviljev** - helitehnik
- 6 **Mari Lippus** - tõlkeassistent
- 6 **Raili Nops** - arhiivitoimetaja
- 8 **Dmitri Hljupin** - rezhissööri assistent
- 8 **Olga Käo** - rezhissöör
- 10 **Ülle Öun** - rezhissöör
- 11 **Mati Talvik** - toimetaja-saatejuht
- 11 **Rahel Selge** - promorezhissöör
- 11 **Vladimir Poplauh** - elekter- ja gaaskeevitaja
- 12 **Pelle Vellevoog** - operaator
- 13 **Valeri Zaruba** - st. osakonna juhataja
- 13 **Pirge Sildmaa** - laohoidja
- 15 **Andris Tuvikene** - lavaseadja
- 15 **Kadri Kanter** - arhiivihoidja
- 15 **Riina Koit** - toimetaja

- 16 **Annika Reinson** - assistent
- 16 **Sirje Jõesaar** - arhiivitoimetaja
- 16 **Einar Lukkonen** - insener
- 16 **Ruth Alaküla** - toimetaja-saatejuht
- 17 **Diana Polov** - toimetaja
- 18 **Ruth Rehtla** - valvur
- 19 **Jaan Kask** - operaator
- 20 **Küllü Suurevälja** - tõlketoimetuse juht
- 20 **Toomas Korts** - videomonteerija
- 20 **Margus Saar** - toimetaja-saatejuht
- 20 **Anneli Tõevere-Kaur** - turunduse projektijuht
- 21 **Aivar Müür** - videomonteerija
- 22 **Jüri Pääro** - juhtiv insener
- 22 **Ruti Murusalu** - produtsent-rezhissöör
- 23 **Ivi Ulvik** - videomonteerija
- 24 **Kaia Häelme** - produtsent
- 24 **Hille Sepp** - vahetusjuhataja
- 27 **Sergei Bogorodski** - vahetusjuhataja
 - 27 **Malle Bucht** - vanemlaohoidja
 - 28 **Voldemar Lindström** - muuseumi juhataja
 - 28 **Marite Kallasma** - eetri-nõustaja
 - 29 **Maiga Karlson** - rezhissöör
 - 29 **Jüri Roosmann** - kontrollmeister
 - 29 **Heli Raag** - arhiivitoimetaja

Sünnipäevad aprillis Eesti Raadios

- 1 **Ene Keskla** - valveadministraator
- 2 **Ivar Männik** - R2 muusikajuht
- 2 **Jaan Tsadurjan** - vaneminsener
- 7 **Kersti Raudam** - meedianõunik
 - 8 **Anneli Milistver** - siseinfo juht
 - 15 **Agu Sinivee** - vahetusjuhataja
 - 18 **Anu Jõelegt** - sekretär - juhi abi
 - 18 **Birgit Itse** - uudistetoimetaja
- 18 **Natalja Povodova** - helirezhissöör-väljastaja
- 19 **Margus Koval** - IT süsteemihaldur
- 24 **Heli Pikk** - fonoteegi juhataja
- 27 **Kätlin Maasik** - helioperaator
- 27 **Raul Raudlepp** - heliseadmete mehaanik
- 29 **Tatjana Lamonova** - koristaja

Tööjuubilarid märtsikuus

1.03 Reet Bötcher - 30

Kuidas on võimalik nii kaua töötada raamatupidajana? Reet ütleb naeratades, et talle see töö meeldib. See on tõsi, sest tööd teeb ta pühendunult.

Igakuseid üürivõlglasti kohtleb Reet rahulikult ja malbelt, mis sest, et sisemiselt tahaks öelda nii mõnegi krõbeda sõna.

Kõige tähtsamad on Reedale kodu, pere ja lapselapsed. Sõbralikkus ja huumorimeel on Reeda tunnussõnadeks läbi aastate. Näiteks kui on vaja minna töökaaslast õnnitlema, leiab Reet, et toakaaslaste poolt oma ürituse tarbeks ostetud lilled on just selleks loodud ja veel veidi kolleegide veenmist. Töökaaslane on üllatunud, õnnelik ning üritus on vahva. Tänuväheks saame järgmisel hommikul veel karbi kommi, nii hinge läks sünnipäevalapsele see tähelepanu osutamine.

Kokkuvõtteks arvab Reet ise: "Peaasi, et vales ajal ja vales kohas ei jääks tähtsate tegelaste teele ette".

Meie poolt: "Et kõik lähaks nii nagu Sa ise soovid! Palju õnne!"

Kolleegid

9.03 Marju Koppel - 35

Pärast TPI lõpetamist tuli Marju tööle Eesti Raadio Arvutuskeskusesse, millest on saanud Eesti Raadio IT-osakond. Marju tööaastaid Eesti Raadios iseloomustab pidev areng ja enesetäiendamine, mis on vajalik arvutiinseneri töös. Marju töösuhetumine on vastutustundlik ja emotsionaalselt põhjalik.

Sama suhtumine saadab teda elus kõikjal. Ta on suurepärase ema tütrele ja pojale ning hea ja hoolitsev vanaema oma kahele tütrele.

Kolleegid IT-osakonnast

4.03 Kirsti Neuland - 35, videomonteerija

Tööjuubilarid aprillikuus

1.04 Mari Ditmann - 25, uudiste- ja sporditoimetuse vastutav sekretär

1.04 Vello Vilms - 45, valgustaja

16.04 Anneli Ratschkova - 25, koristaja